

14. nedeľa v období cez rok A

Mt 11, 25 – 30

9. júla 2023

Milé sestry a bratia v Kristovi

Dnes vo svete vnímame nové ohrozenia, ktoré minulosť nepoznala: zhoršujúce sa bezpečnosť i životné prostredie; klíma, ktorá hrozí, že sa dostane do nezvládnuteľnej špirály, z toho plynú nové choroby, narastajúci počet svetového obyvateľstva. Mnohí sa znepokojene pýtajú, kde hľadať istotu, oporu pre seba, pre svojich blízkych.

Vo chvíľach ohrozenia my ľudia hľadáme pomoc a oporu aj v náboženstve. Náboženstvo, ozajstná viera nám chcú pomôcť nájsť silu na prekonanie ohrozenia. Takto my kresťania hľadáme oporu v evanjeliu, v radostnej zvesti Ježiša Krista. Mnohí ale namietajú, že kresťanstvo popri pomoci zároveň kladie na nás nové požiadavky - majú pocit, že kresťanstvo nás chce v živote obrať o radosť.

Ako je to teda s nárokmi kresťanstva? Chcú nás zaťažovať, alebo nás naopak chcú posilniť v našom zápase za naplneným životom? Ježiš hovorí o svojej ceste ako o jarme a bremene, ale oproti bremenu, ktoré na nás kladie svet, je jeho jarmo príjemné a bremeno ľahké. Ježiš chce očistiť naše túžby. Svet nás niekedy rafinovane vedie k umelým hodnotám, k túžbam, ktoré nám rafinovane podsúva. Používa na to raz trh, inokedy spoločenské postavenie, spoločenský rebríček, či inokedy našu ľudskú túžbu predbehnúť iných – tak, aby nám tí ostatní závideli. To ale nie je cesta k skutočne naplnenému životu. Kresťanstvo nám chce pomôcť, aby sme túžili po živote, ktorý napriek nevyhnutnému utrpeniu smeruje k plnosti. Aby sme sa nebáli rozmnožovať opravdivé hodnoty pokoja, lásky, porozumenia.

Nie je to ľahké pochopiť, nebýva to ľahké prijať. Dnes sme počuli, že tajomstvá božieho kráľovstva chápu skôr maličká, chudobní, strádajúci. Tajomstvá božieho kráľovstva sa otvárajú skôr tým, ktorí v živote nehľadajú rýchle riešenie vo svoj prospech, ktorí sa nesnažia za každú cenu predbehnúť ostatných.

Ježiš volá k sebe tých, ktorí neberú život na ľahkú váhu, ktorí sú ochotní sa vo svojom živote úprimne namáhať. Chce, aby sme solidárne s ním vzali na seba jarmo skutočného života, aby sme sa od neho učili v živote prijať aj utrpenie. Nie preto, aby nás trápil, ale preto, že utrpenie je nevyhnutnou daňou na ceste za plnosťou života.

Aj keď cesta, ktorú nám ponúka nie je ľahká, predsa ona posväcuje náš život. Predstavuje síce námahu, ale takú, ktorá náš život zároveň buduje, dodáva mu novú silu. Veď v živote ten najkrajší cit nevyviera z toho, že všetko máme, sme bez ťažkostí, nedotýka sa nás nijaká bolesť. Ozajstné šťastie prežívame skôr vtedy, keď sa pre niečo pekné musíme aj namáhať, keď obrazne povedané nájdeme to, čomu možno i obetovať svoj život.

Blažení sme, ak to v živote nájdeme. Ak netúžime po pohodlnom živote, lebo taký býva prázdny. Blažení sú tí, ktorí sa nevyhýbajú námahe, pretože to je cesta k plnosti.

A práve o tomto kresťanstvo vie – o tejto príjemnej námahe, o sladkom jarme. Tieto slová nie sú len frázou, či útechou pre bezmocných. Sú skôr výzvou pre odvážnych. A tak sa ani my v živote s Ježišom nebojme bolesti, námahy, ale majme skôr strach pred prázdnotou.